

ת"פ 33832/06/15 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רמלה נגד הנאשם - אלכסנדר קובלנקו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33832-06-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' קובלנקו
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
דפנה קרפל
נגד
הנאשם - אלכסנדר קובלנקו ע"י עוה"ד ניק
בנרי

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: מסירת ידיעה כוזבת על עבירה לפי סעיף 243 רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); שבועת שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין וניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הועסק בתפקיד שליח בעסק למכירת כריכים שנקרא "דולס יצחק דאליס" (להלן: **העסק**) אשר בבעלותם של הגברת סיגל דוסטר (להלן: **סיגל**) ומר איציק דוסטר (להלן: **איציק**) ושנמצא בתל אביב. במסגרת עבודתו השתמש הנאשם, בין היתר, ברכב מסוג מאזדה מ.ר. 59-699-65 (להלן: **המאזדה**) ואשר שייך לסיגל.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.11.13, בשעה 12:23, או בסמוך לכך, במסגרת עבודתו, ביצע הנאשם משלוח במסגרתו הגיע אל קניון עזריאלי שבמודיעין וחנה את המאזדה במקום חניה המיועד לנכים. באותן נסיבות, פקח עיריית מודיעין ערך הודעת קנס למאזדה. בהמשך, חזר הנאשם לעסק וסיפר אודות שאירע לסיגל וביקש ממנה לכתוב מכתב בשמו לעיריית מודיעין על מנת שיבטלו את הודעת הקנס, וכך עשתה.

4. ביום 23.7.14, מסר הנאשם מכתב לעיריית מודיעין לפיו אין לו כל קשר למאזדה ו/או להודעת הקנס.
עמוד 1

בהמשך, הנאשם חתם על תצהיר ביום 8.9.14 לפיו הופתע לקבל את הודעת הקנס שכן לא היה במודיעין בתאריך שנקוב בהודעת הקנס וגם לא ביצע את המיוחס לו. בנוסף, הנאשם ציין כי לא מכיר את המאזדה ולא יודע למי היא שייכת וכן הוסיף שהמכתב שנרשם על ידי סיגל לפיו הוא מודה שחנה את המאזדה במקום אסור, לא נכתב ולא נחתם על ידו וגם לא ביקש ממנה לכתוב את המכתב בשמו. ביום 8.9.14 הגיש הנאשם תלונה במשטרה לפיה אין לו קשר להודעת הקנס, למאזדה ולמכתב שנרשם על ידי סיגל ושלל כי שהה במודיעין.

קביעת ממצאים שבעובדה

5. לאחר שמיעת העדים ולאור הראיות שהוצגו בפניי, הנני קובע את הממצאים שבעובדה שלהלן וזאת על פי הסדר הכרונולוגי שבהם התרחשו האירועים:

א. הנאשם הועסק כשליח בעסק במהלך חודש נובמבר 2013, לרבות ביום 10.11.13: עובדה זו איננה במחלוקת בין הצדדים. הנאשם אישר בעדותו בבית המשפט שאכן הועסק כשליח בעסק, לרבות בחודש נובמבר 2013. בנוסף, הנאשם גם אישר שביום 10.11.13 אכן הגיע לעסק ועבד (ראו בעניין זה עדותו של הנאשם בפרוט' מיום 29.11.16, עמ' 34 ש' 1-10, עמ' 37 ש' 10-14, עמ' 38 ש' 6, עמ' 39 ש' 28-37, עמ' 40 ש' 1-10; ראו גם תלוש השכר של הנאשם לחודש נובמבר 2013, נ/1; כרטיס שעות נוכחות בעבודה לחודש נובמבר 2013, נ/2; אישור מהמוסד לביטוח לאומי לגבי פירוט חודשי העבודה של הנאשם אצל מעסיקים שונים, נ/3).

ב. העסק אכן ביצע שליחות של מזון מוכן באזור מודיעין ביום 10.11.13 בסמוך לשעה 12:00: ראו, תעודת משלוח, ת/4, וכן העתק ההזמנה, נ/5. יוזכר, המחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת לשאלה האם מי שביצע את השליחות האמורה הוא אכן הנאשם באמצעות המאזדה, או שמא אדם אחר מטעם העסק, ועל כך עוד יורחב הדיבור בהמשך.

ג. רכב המאזדה חנה ביום 10.11.13 במקום אסור בשעה 12:23 במודיעין: העובדה שרכב המאזדה שבבעלותה של סיגל חנה במקום אסור במועד ובשעה שצוינו לעיל, הוכחה באמצעות הודעת הקנס שכוללת תמונה של המאזדה ושצולמה על ידי הפקח העירוני של עיריית מודיעין בעת רישום הודעת הקנס (ת/1 ו-ת/8).

ד. סיגל פנתה ביום 20.11.13 לעיריית מודיעין לביטול הודעת הקנס: סיגל פנתה במכתב לרשות החניה בעיריית מודיעין ביום 20.11.13 (ת/2) וביקשה לבטל את הודעת הקנס תוך שהיא מציינת כי "בעת שביצע אחד מעובדי שליחות מזון לחברת שירותי בריאות כללית בעיר, חנה הוא בשוגג ומבלי לשים לב בחניית נכים הנמצאת בקניון, וזאת למספר דקות בודדות בלבד וזאת על מנת להכניס את המזון לחברה ולצאת בזריזות להמשך דרכו". יש

לציין שבמכתב לא צוינו פרטיו של אותו עובד.

ה. ביום 30.11.13 יחסי העבודה בין הנאשם לאיציק וסיגל, הגיעו לכדי סיום: ראו בעניין זה תדפיס של המוסד לביטוח לאומי לגבי תקופות הדיווח אודות עבודתו של הנאשם על ידי מעסיקים שונים ואשר לפיו תקופת ההעסקה של הנאשם בעסק היתה מיום 1.3.13 ועד ליום 30.11.13 (נ/3).

ו. ביום 23.4.14 עיריית מודיעין ביקשה לקבל תצהיר מטעם נהג המאזדה: במכתב תשובה מטעם היועץ המשפטי של עיריית מודיעין לסיגל, ואשר נושא תאריך 23.4.14, נאמר כדלקמן: "לא ניתן לדון בבקשתך ללא תצהיר מאת נהג הרכב לאימות העובדות האמורות בבקשתך ו/או בקשה מאת הנהג. על התצהיר ו/או הבקשה לכלול את פרטיו האישיים של הנהג לרבות מספר ת.ז. וכתובת" (ת/4).

ז. ביום 4.5.14 סיגל רשמה מכתב שמופנה לעיריית מודיעין ונחזה להיות מכתב מטעם הנאשם: סיגל רשמה מכתב בכתב ידה לעיריית מודיעין ביום 4.5.14, ואשר מתייחס להודעת הקנס (להלן: **המכתב של סיגל**) ובו נאמרו הדברים הבאים: "אני אלכס קובלנקו ת.ז. (-) מצהיר בזאת שנהגתי במאזדה כסף מס' 5696965 בתאריך 10.11.13 ואני קיבלתי דוח ע"ס 1000 מעיריית מודיעין. כתובתי סטרומה 1 ת"א. בברכה, אלכס" (ת/5), וכן ראו עדותה של סיגל לפיה היא מאשרת שאכן רשמה את המכתב האמור (פרוט' מיום 29.11.16, עמ' 27 ש' 12 - 29, עמ' 28 ש' 16 - 30).

ח. ביום 8.9.14 הנאשם הגיע לעיריית מודיעין ודווח שאינו קשור למאזדה ולהודעת הקנס: ביום 8.9.14 הנאשם מגיע לעיריית מודיעין ונפגש עם היועץ המשפטי של העירייה והודיע לו שאין לו קשר למאזדה ולהודעת הקנס ושהמכתב של סיגל לא נרשם על ידו ומדובר בזיוף של חתימתו. בנוסף, הוא מציין שביום 10.11.13 כלל לא היה במודיעין, לא נהג במאזדה וגם לא חנה במקום אסור (ראו תצהירו של הנאשם בפני היועץ המשפטי של העירייה (ת/10), וכן ראו הודעתו של היועץ המשפטי במשטרה (ת/9)).

ט. ביום 8.9.14 הנאשם הגיע למשטרת מודיעין ומודיע שאינו קשור למאזדה ולהודעת הקנס: לאחר תום המפגש עם היועץ המשפטי של עיריית מודיעין ביום 8.9.14, הנאשם הגיע לתחנת המשטרה במודיעין ומסר הודעה לפיה אין לו קשר להודעת הקנס ולמאזדה וביום 10.11.13 לא היה כלל במודיעין וגם המכתב שנרשם בשמו על ידי סיגל, לפיו הינו מודה בביצוע העבירה של חניה במקום אסור, לא נרשם על ידו וגם לא לפי בקשתו והינו בגדר זיוף (ראו הודעת הנאשם במשטרה מיום 8.9.14 בשעה 8:08, ת/11). הנאשם חזר על גרסתו זו מספר פעמים: במהלך חקירתו תחת אזהרה ביום 26.10.14 (ת/12), במהלך העימות שנערך בינו לבין סיגל ביום 27.10.14 (ת/13), במהלך העימות שנערך בינו לבין איציק באותו היום במשטרה (ת/14) ובחקירתו תחת אזהרה ביום 8.12.14 (ת/15).

י. ביום 29.10.14 ניתן צו לקבלת פרטי איכון של הטלפון הנייד של הנאשם ליום 10.11.13: משטרת מודיעין הגישה ביום 29.10.14 בקשה לבית משפט השלום בראשון לציון במעמד צד אחד לקבלת צו לקבלת נתוני תקשורת שנוגעים לאיכון של הטלפון הנייד של הנאשם ליום 10.11.13 וניתן צו כמבוקש (ת/18).

יא. ביום 2.12.14 מתקבלים נתוני האיכון של הטלפון הנייד ליום 10.11.13: מתוך התדפיס של האיכון עולה שהטלפון הנייד של הנאשם אוכן בתחומי העיר מודיעין ביום 10.11.13 בשעה 12:29, ליד קניון עזריאלי, כאשר מתבצעת מהטלפון הנייד שיחה יוצאת (ת/16).

האם הנאשם נהג ברכב המאזדה ביום 10.11.13 במודיעין ושאלת הספק הסביר

6. שאלת אשמו של הנאשם בשלוש העבירות שיוחסו לו בכתב האישום (מסירת הודעה כוזבת, שבועת שקר וניסיון לקבל דבר במרמה), נסובה סביב שאלה עובדתית אחת והיא האם הוכח מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן נהג במאזדה ביום 10.11.13 בתחומי העיר מודיעין וחנה את הרכב במקום אסור במסגרת עבודתו כשליח בעסק. ככל שייקבע שכן, יש להרשיע את הנאשם בשלוש העבירות. ככל שייקבע שלא, יש לזכות את הנאשם משלוש העבירות.

7. לדעתי, קיים "ספק סביר" אם הנאשם אכן נהג במאזדה בתחומי העיר מודיעין ביום 10.11.13, דבר שמוביל אותי למסקנה שיש לזכות את הנאשם משלוש העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הספק הסביר מבוסס על המשקל **המצטבר** של כל הנתונים שלהלן:

א. **הפקח העירוני לא פגש את נהג המאזדה בעת מתן הודעת הקנס**: מטעם המאשימה העיד הפקח העירוני שהניח את הודעת הקנס על המאזדה, מר רפאל פרץ, ואשר הבהיר כי בעת שהניח את הודעת הקנס על המאזדה, היא היתה במצב חניה, ללא נהג, ובפועל מעולם לא פגש את הנהג (ראו עדותו בפרוט' מיום 3.5.16, עמ' 10 ש' 22 - 23. עמ' 11 ש' 17 - 22). ללמדך, שאין ראיה אובייקטיבית שממנה ניתן ללמוד שדווקא הנאשם הוא זה שנהג במאזדה ביום 10.11.13 ולא אדם אחר מטעם העסק.

ב. **לא הוגש יומן העבודה של כל השליחויות של העסק ליום 10.11.13 עם רשימת השליחים וסוג כלי התחבורה שבאמצעותו בוצעה כל שליחות**: המאשימה לא הגישה את יומן העבודה של כלל השליחויות בעסק ליום 10.11.13. לא הובאו ראיות שממן ניתן להסיק כי הנאשם היה השליח היחיד בעסק ביום 10.11.13, ואשר ביצע את כל השליחויות של העסק באותו היום. ואם לא די בכך, לא הוצג בפני יומן העבודה של כל שליחות ושליחות לפי פרטיו של כל שליח ושליח, על מנת לשלול את האפשרות ששליח אחר, שאינו הנאשם, הוא זה שביצע את השליחות שבגללה נמסרה הודעת הקנס למאזדה.

אומנם, האיכון של הטלפון הפרטי של הנאשם בתחומי העיר מודיעין, ביום 10.11.13, בשעה סמוכה לשעת קבלת הודעת הקנס, ועוד ליד קניון עזריאלי, בסמוך לנקודת היעד של השליחות המסוימת של העסק באותו היום ליד קניון עזריאלי - היא ראייה מחשידה לרעת הנאשם. יחד עם זאת, יוזכר שהנאשם טען באופן עקבי הן באמרות החוץ שנגבו ממנו במשטרה והן בבית המשפט, שבכל תקופת העסקתו אצל סיגל ואיציק, ביצע שליחויות עבור העסק רק באמצעות אופנוע של העסק ומעולם לא השתמש במאזדה של סיגל לשם ביצועה של שליחות כלשהי (ראו: ת/12, ש' 22 - 33; ת/13, ש' 20 - 35; וכן ראו עדותו של הנאשם בבית המשפט בפרוט' מיום 29.11.16, עמ' 34 ש' 33 עד עמ' 35 ש' 14). דא עקא, בפועל, למרות טענתו האמורה של הנאשם, המאשימה לא הגישה את יומן העבודה של השליחויות בעסק מיום 10.11.13 (ככל שישנו יומן כזה), עם הצלבה של שליחות מסוימת לשליח מסוים תוך ציון כלי התחבורה ששימש אותו בביצוע אותה שליחות, האם האופנוע או רכב המאזדה.

הווה אומר, תיאורטית, גם אם הייתי קובע כממצא עובדתי (ויודגש, שלא התרשמתי שהדברים הם בהכרח כך) שהנאשם אכן היה במודיעין ביום 10.11.13 ואף ביצע שליחות של מזון בשם העסק ללקוח שנמצא ליד קניון עזריאלי, וזאת לאור האיכון של הטלפון הנייד שלו באותו מקום, עדיין אין בכך בהכרח כדי להוביל למסקנה שעשה את השליחות דווקא באמצעות המאזדה ולא באמצעות האופנוע. יוזכר, שגם לא הוכח שהיתה רק שליחות אחת של מזון ביום 10.11.13 עבור העסק בתחומי העיר מודיעין, היא השליחות שבגללה ניתנה הודעת הקנס, ושלא היו שליחויות נוספות לעסק בתחומי העיר מודיעין באותו היום.

יתר על כן, איציק אישר שהוא בעצמו גם נהג לעשות שליחויות של מזון ללקוחות עבור העסק, לרבות תוך שימוש במאזדה (ראו עדותו של איציק בפרוט' מיום 3.5.16, עמ' 13, ש' 30 - 31). כמו כן, איציק לא שלל את הטענה של הנאשם שבעסק היו שליחים נוספים חוץ מהנאשם (פרוט' מיום 3.5.16, עמ' 15 ש' 29 - 30). איציק גם אישר כי לשם ביצוע השליחויות של העסק עמד לרשות העובדים בעסק, גם אופנוע (פרוט' מיום 3.5.16, עמ' 12 ש' 25-26).

בנסיבות אלה, יש להתייחס בזהירות לעדותו של איציק לפיה מי שביצע את השליחות למודיעין באמצעות המאזדה ביום 10.11.13 הוא דווקא הנאשם (פרוט' מיום 3.5.16, עמ' 16 ש' 18 - 22).

ג. איציק לא יכול לאשר את עדותה של סיגל שהנאשם אכן ביקש ממנה לכתוב בשמו מכתב לעיריית מודיעין לביטול הודעת הקנס: סיגל טענה שלאחר שהנאשם סיים לבצע את השליחות במודיעין ביום 10.11.13 וחזר לעסק, הוא מסר לידיה את הודעת הקנס וביקש ממנה לפנות לעיריית מודיעין בבקשה לביטול הודעת הקנס (פרוט' מיום 29.22.16, עמ' 26 ש' 30 - עמ' 27 ש' 21, עמ' 28 ש' 15 - 29). לעומת זאת, הנאשם טען כי לא היו דברים מעולם. כאשר בוחנים את עדותו של איציק בנקודה זו, הוא העיד שאינו זוכר אם היה נוכח במפגש שהתקיים בין הנאשם לבין סיגל ושבנו הנאשם, לטענתה, הודיע לה על קבלת הודעת הקנס

(פרוט' מיום 3.5.16, עמ' 16 ש' 26 - 27). כמו כן, איציק העיד שאינו זוכר מתי ראה לראשונה את הודעת הקנס (פרוט' מיום 3.5.16 עמ' 17 ש' 1 - 3). במילים אחרות, עדותו של איציק אינה תומכת בעדותה של סיגל, לפיה הנאשם אכן הודיע לה שקיבל את הודעת הקנס באותו היום שבו בוצעה עבירת החניה ואף ביקש ממנה לכתוב מכתב בשמו לעיריית מודיעין. יוצא מכך, שמדובר בגרסה מול גרסה, קרי עדותה של סיגל למול עדותו של הנאשם. לא התרשמתי, על פי הראיות שהוצגו בפניי, שעדותה של סיגל היא בהכרח עדיפה על עדותו של הנאשם בעניין זה (טענתה שהנאשם ביקש ממנה שתכתוב מכתב בשמו לעירייה לביטול הודעת הקנס), וזאת בהעדר קיומן של ראיות חיצוניות תומכות שמצדיקות העדפת גרסתה של סיגל על פני גרסתו של הנאשם.

ד. פער הזמנים בין מועד סיום יחסי העבודה בין הנאשם לעסק לבין מועד כתיבת המכתב

על ידי סיגל: כאמור, הנאשם סיים את עבודתו בעסק ביום 30.11.13. בעוד שהמכתב שרשמה סיגל בשמו של הנאשם (ת/5), הוגש לעיריית מודיעין רק ביום 4.5.14. אומנם, המכתב של סיגל נרשם רק לאחר הבקשה שהתקבלה מהיועץ המשפטי של עיריית מודיעין, במכתבו מיום 23.4.14, לפיו יש להביא תצהיר מטעם הנהג של המאזדה. אולם, יש לזכור שסיגל כלל לא הבהירה בעדותה האם בטרם שרשמה את המכתב, כביכול בשמו של הנאשם, האם יצרה עימו קשר על מנת להזכיר לו אודות הודעת הקנס או אודות הסכמתו, לפי טענתה, שתרשום מכתב בשמו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שהסתיימו יחסי עובד מעביד בין הנאשם לבין סיגל ואיציק, כחמישה חודשים לפני המועד שבו סיגל רשמה את המכתב בשמו והגישה אותו לעיריית מודיעין. בהעדר הסבר כזה, הדבר יוצר חשש שמא יש טעם בטענתו של הנאשם כי המכתב של סיגל נרשם ללא ידיעתו וללא הסכמתו המפורשת.

ה. מכתב ההודאה בביצוע עבירת החניה, איננו של הנאשם: כאמור, אין מחלוקת שמי שרשם את המכתב שבו מופיעה ה-"הודאה" כביכול בשמו של הנאשם ואשר לפיו ביצע את עבירת החניה, זו סיגל. אין גם מחלוקת שהנאשם אינו חתום על החתום. בנוסף, אין מחלוקת שסיגל היא זו שמסרה את המכתב לעיריית מודיעין ולא הנאשם.

ו. ה-"חזקה שבעובדה" שהבעלים של רכב הוא שביצע את העבירה: כאן נזכיר את הוראות סעיף 27ב לפקודת התעבורה [נוסח חדש], לפיו בעת שמתבצעת עבירת תעבורה או עבירת חנייה באמצעות רכב, קיימת "חזקה שבעובדה" שמי שביצע את העבירה הוא הבעלים של הרכב ואם הבעלים טוען אחרת, עליו הנטל להפריך את החזקה האמורה על ידי הוכחת זהותו של האדם שנהג ברכב בעת שבוצעה העבירה.

בפסיקה נקבע שהאחריות בפלילים שמוטלת על הבעלים של רכב בגין עבירה שבוצעה ברכב, הינה אחריות אישית ולא אחריות שילוחית ובכל מקרה הנטל עליו להוכיח מי נהג ברכב, על מנת שיוכל להוריד מעל כתפיו את אחריות אישית זו. כל עוד הבעלים לא מוכיח מי נהג ברכב, יראו אותו כמי שנהג בפועל,

גם אם הוא לא נהג בו (ע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל פ"ד מה (4) 364, 391 (1991) בדברי כבוד השופט ברק (כתוארו דאז)).

יוצא מכך, שקיימת חזקה שבעובדה שעבירת החניה נשוא כתב האישום בוצעה על ידי סיגל בהיותה הבעלים של הרכב ועליה הנטל להפריך את החזקה. סיגל טענה שמי שנהג ברכב היה הנאשם. לא התרשמתי שסיגל עמדה בנטל שרובץ לפתחה להוכיח שמי שנהג ברכב היה אכן הנאשם, במיוחד לאור האמור בפסקאות 7(א) עד (ה) לעיל להכרעת הדין.

ז. **תשלום הקנס על ידי סיגל כמוהו כהודיה בביצוע עבירת החניה:** סיגל העידה שלאחר שנודע לה אודות התנגדותו של הנאשם לתשלום הודעת הקנס (פנייתו ליועץ המשפטי של עיריית מודיעין ובהמשך פנייתו למשטרה), היא שילמה את הקנס בעצמה (פרוט' מיום 29.11.16, עמ' 29 ש' 4-5).

כאן המקום להזכיר את הוראות סעיף 223(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, לפיו בעת שאדם משלם את הודעת הקנס שנמסרה לו "**רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את ענשו**". על כן, לאחר שסיגל שילמה את הודעת הקנס יש לראותה כמי שהודתה בביצוע עבירת החניה נשוא הודעת הקנס, תוך ויתור על טענתה הקודמת שמי שנהג במאזדה במועד שבו בוצעה עבירת החניה במודיעין היה הנאשם.

8. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע שלא הוכח מעל לכל ספק סביר שהנאשם אכן נהג ברכב המאזדה ביום 10.11.13, בתחומי העיר מודיעין. לפיכך, הנני **מזכה** את הנאשם מביצוען של כל העבירות הבאות: מסירת ידיעה כוזבת על עבירה, לפי סעיף 243 רישא לחוק העונשין; שבועת שקר לפי סעיף 239 לחוק העונשין וניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ז, 26 אפריל 2017, במעמד הצדדים.